

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 56.042/3
van 12 mei 2014

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering 'tot wijziging van het Vlaams personeelsstatuut van 13 januari 2006 wat betreft de overheveling van personeelsleden van de Nationale Plantentuin van België naar het extern verzelfstandigd Agentschap Plantentuin Meise en andere bepalingen'

Op 10 april 2014 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het Vlaams personeelsstatuut van 13 januari 2006 wat betreft de overheveling van personeelsleden van de Nationale Plantentuin van België naar het extern verzelfstandigd Agentschap Plantentuin Meise en andere bepalingen’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 6 mei 2014. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Kaat LEUS, staatsraden, Jan VELAERS en Johan PUT, assessoren, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Wendy DEPESTER, adjunct-auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 12 mei 2014.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2.1. Het om advies voorgelegde ontwerpbesluit strekt ertoe verschillende wijzigingen aan te brengen in het Vlaams Personeelsstatuut van 13 januari 2006 (hierna: Vlaams Personeelsstatuut).

2.2. Vooreerst wordt met het ontwerp beoogd een drietal (algemene) wijzigingen aan te brengen in het Vlaams Personeelsstatuut. Artikel 1 van het ontwerp strekt ertoe artikel V 10 van het Vlaams Personeelsstatuut te wijzigen om de ongelijkheid tussen het topkader (zijnde de N-functies en de functie van algemeen directeur), enerzijds, en de overige functies binnen de diensten van de Vlaamse overheid, anderzijds, op te heffen door het mogelijk te maken dat de mandaathouder die geselecteerd wordt via mobiliteit van arbeidsregime kan wijzigen. Hij krijgt met name de keuze tussen een contractueel of een statutair mandaat, net zoals dat nu al mogelijk is ingeval van een externe werving. Met het ontwerpbesluit wordt tevens beoogd artikel V 12 van het Vlaams Personeelsstatuut te wijzigen ten einde ervoor te zorgen dat de N-functies kunnen opteren hetzij voor een dienstwagen die ze ook voor privé-doeleinden mogen gebruiken (wat nu reeds mogelijk is), hetzij voor een abonnement op het openbaar vervoer in eerste klasse waarvan de kostprijs volledig door de werkgever wordt gedragen (artikel 2 van het ontwerp). De artikelen 13 en 14 van het ontwerp strekken tot wijziging van de artikelen VIII 20 en VIII 22 van het Vlaams Personeelsstatuut zodat de strafvordering de tuchtprocedure en de tuchtspraak niet meer automatisch schorst.

2.3. Het ontwerp bevat een tweede luik dat ertoe strekt verschillende wijzigingen aan te brengen in het Vlaams Personeelsstatuut die evenwel enkel relevant zijn voor de van de Nationale Plantentuin van België naar het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Plantentuin Meise overgehevelde personeelsleden. Deze wijzigingen zijn nodig om de verworven administratieve en geldelijke rechten van deze personeelsleden te vrijwaren (artikelen 3 tot 12 en 15 tot 17 van het ontwerp).

3.1. Zoals in de aanhef van het ontworpen besluit wordt vermeld, kan ervoor rechtsgrond worden gevonden in artikel 87, §§ 1 en 3, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, in artikel 67, § 2 van het bijzonder decreet van 14 juli 1998 ‘betreffende het gemeenschapsonderwijs’, in artikel 5 van het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003 (hierna: kaderdecreet) en in artikel 12, derde lid, van het decreet van 18 juli 2003 ‘tot regeling van de strategische adviesraden’ (hierna: decreet strategische adviesraden).

3.2. Evenwel, in zoverre de artikelen 1, 2, 13 en 14 van het ontworpen besluit van toepassing zijn op het personeel van de intern verzelfstandigde agentschappen met rechtspersoonlijkheid, van de publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschappen en van de strategische adviesraden, vinden zij rechtsgrond in artikel 5 van het

kaderdecreet, respectievelijk artikel 12, derde lid, van het decreet strategische adviesraden, telkens gelezen in samenhang met de bepalingen van de oprichtingsdecreten van de genoemde agentschappen waarbij de bepalingen van het kaderdecreet, respectievelijk het decreet strategische adviesraden op die entiteiten van toepassing worden verklaard.

3.3.1. De overige artikelen van het ontworpen besluit ontleen in beginsel rechtsgrond aan artikel 5 van het kaderdecreet, gelezen in samenhang met artikel 3, derde lid, van het decreet van 6 december 2013 ‘houdende de oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap ‘Agentschap Plantentuin Meise’.

3.3.2.1. Wanneer, zoals met het ontwerp wordt beoogd, wijzigingen aan het Vlaams Personeelsstatuut worden aangebracht die van toepassing zijn op de personeelsleden die van de “Nationale Plantentuin van België” zijn overgeheveld naar het “Agentschap Plantentuin Meise”, dienen de stellers van het ontwerp rekening te houden met hetgeen is overeengekomen in het samenwerkingsakkoord van 17 mei 2013 tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Franse Gemeenschap ‘betreffende het beheer en de werking van de ‘Nationale Plantentuin van België’ (hierna : samenwerkingsakkoord).¹

3.3.2.2. Met toepassing van artikel 7, eerste lid, van het samenwerkingsakkoord worden de personeelsleden die op het ogenblik van de inwerkingtreding van het samenwerkingsakkoord behoren tot de Nederlandse taalrol, overgedragen naar de Vlaamse Gemeenschap en vallen zij vanaf dat ogenblik onder de toepassing van het Vlaams Personeelsstatuut. De betrokken personeelsleden worden overgedragen met behoud van hun graad of een gelijkwaardige graad en in hun hoedanigheid. Zij behouden tenminste de bezoldiging en de anciënniteit die zij hadden of zouden hebben verkregen indien zij in hun dienst van herkomst het ambt hadden blijven uitoefenen dat zij bij hun overplaatsing bekleedden. De financiële regeling die voortvloeit uit de toepassing van hun nieuwe statuut kan voor deze personeelsleden niet nadeliger zijn dan de regeling die op hen van toepassing was vóór de inwerkingtreding van het samenwerkingsakkoord (artikel 7, derde tot vijfde lid, van het samenwerkingsakkoord).²

Uit de opmerkingen van de afvaardigingen van de drie representatieve vakbonden die als bijlage bij het protocol nr. 332.1072 van 28 maart 2014 van het Sectorcomité XVIII Vlaamse Gemeenschap – Vlaamse Gewest zijn gevoegd, blijkt (1) dat sommige personeelsleden een lager brutoloon zullen ontvangen, alsook (2) dat bepaalde personeelsleden (niveau B) reeds voor de overheveling het recht verwierven op een gegarandeerde overgang naar een hogere salarisschaal ten gevolge van het slagen in een competentieproef, doch dit recht na de overheveling niet meer zullen kunnen uitoefenen.

3.3.2.3. Gevraagd om toelichting bij die tweede opmerking, verklaarde de gemachtigde wat volgt:

¹ Bij het decreet van 6 december 2013 ‘houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 17 mei 2013 tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Franse Gemeenschap betreffende het beheer en de werking van de ‘Nationale Plantentuin van België’ werd door de Vlaamse Gemeenschap instemming betuigd met het voormelde samenwerkingsakkoord, gesloten in uitvoering van artikel 92bis, § 4*quinq*ues, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

² Zie, in dezelfde zin, het koninklijk besluit van 26 december 2013 ‘tot vaststelling van de wijze waarop de personeelsleden van de Nationale Plantentuin van België overgaan naar de Gemeenschappen’.

“In antwoord op uw mailbericht van 6 mei 2014 in verband met de in referte vermelde aangelegenheid kan ik u meedelen dat de overgehevelde personeelsleden meenden nog recht te hebben op de volgende federale salarisschaal omdat deze volgende schaal automatisch na verloop van tijd (6 of 8 jaar) volgde op het slagen voor de gecertificeerde opleiding en dus eigenlijk gegarandeerd was.

De DVO baseert zich voor het bepalen van de verworven rechten van de overgehevelde personeelsleden op de personeelssituatie (waaronder de salarisschaal) op datum van overdracht en beschouwt de toekenning van de volgende federale salarisschaal na het slagen voor de gecertificeerde opleiding als onderdeel van de federale loopbaan. De zinsnede in art 88 § 2 van de BWHI ‘...zij behouden tenminste de bezoldiging en de anciënniteit die zij hadden of zouden verkregen hebben...’ slaat dan ook enkel op de evolutie (baremieke verhogingen) in de salarisschaal die een personeelslid op het moment van de overdracht heeft.

Betrokkenen komen na de overheveling immers in de Vlaamse loopbanen terecht met Vlaamse salarisschalen en kunnen bijgevolg geen rechten meer laten gelden op de loopbaan die zij zouden genoten hebben indien zij federaal gebleven waren. Anders redeneren zou inhouden dat personeelsleden die daags voor de overdracht slagen voor de gecertificeerde opleiding 8 jaar na de overheveling nog recht zouden kunnen laten gelden op een salarisschaalverhoging.

De DVO steunt zich daarvoor onder meer op het standpunt van de toenmalige staatssecretaris, Louis Waltniel en de toenmalige minister van Binnenlandse zaken en Openbaar Ambt, Charles-Ferdinand Nothomb, die in een nota van 7 februari 1985 beslisten dat het koninklijk besluit van 30 juni 1982 (de voorloper van het KB van 25 juli 1989 tot vaststelling van de wijze waarop personeelsleden van de federale ministeries overgaan naar de gemeenschaps- en gewestregeringen en naar het verenigd college van de gemeenschappelijke gemeenschapscommissie) en de bijzondere wet van 8 augustus 1980 alleen het behoud van de bezoldiging waarborgen en niet het behoud van loopbaan (zie bijlage).

Bij de vorige staatshervormingen werden voornoemd KB van 25 juli 1989 en de BWHI steeds op deze wijze toegepast.”

De Raad van State, afdeling Wetgeving, heeft, binnen de termijn die hem voor zijn advies is gelaten en gelet op de werklast, deze kwestie niet verder kunnen onderzoeken en beperkt zich er dan ook noodgedwongen toe ter zake een voorbehoud te maken.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4.1. In het eerste lid van de aanhef, schrijve men “vervangen bij de bijzondere wet van 8 augustus 1988” in plaats van “vervangen bij de wet van 8 augustus 1988”.

4.2. Bovendien dient de aanhef te worden aangevuld rekening houdende met hetgeen *sub* 3.2 en 3.3.1 is opgemerkt.

Artikel 2

5. In de inleidende zin van artikel 2 schrijve men “gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 29 mei 2009, 29 april 2011 en 21 februari 2014”³ in plaats van “gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 29 mei 2009”.

Artikel 3

6. Omwille van de eenvormigheid en de duidelijkheid dient in het ontworpen artikel VI 149, § 4, 1° en 2°, van het Vlaams Personeelsstatuut het woord “overdracht” telkens te worden vervangen door het woord “overheveling” en bovendien dienen in onderdeel 2° de woorden “naar de Vlaamse overheid” te worden geschrapt (cfr. artikel VI 149, § 3, van het Vlaams Personeelsstatuut).

Artikel 6

7.1. Het ontworpen artikel VII 160, § 3, tweede lid, van het Vlaams Personeelsstatuut dient te worden aangepast als volgt:

“Het van de Nationale Plantentuin van België overgehevelde personeelslid ontvangt de premie voor competentieontwikkeling vanaf de datum van overheveling als het na de overheveling slaagt voor een competentiemeting of gecertificeerde opleiding waarvoor het ingeschreven was vóór de overheveling.”

Op die wijze wordt beter aansluiting gevonden bij de formulering die wordt gehanteerd in artikel VII 160, § 3, eerste lid, van het Vlaams Personeelsstatuut.

7.2. In artikel 6, 3°, van het ontwerp schrijve men “, respectievelijk de Nationale Plantentuin van België” in plaats van “of de Nationale Plantentuin van België”.

Artikelen 8 tot 12

8.1. Het verdient aanbeveling om de artikelen 8 tot 12 van het ontwerp te groeperen in één artikel aangezien deze artikelen ertoe strekken aan deel VII van het Vlaams Personeelsstatuut een aantal op elkaar volgende artikelen (de ontworpen artikelen VII 171 tot VII 175), toe te voegen.⁴

De inleidende zin van die bepaling zou dan als volgt kunnen worden geformuleerd:

³ Het betreft het besluit van de Vlaamse Regering van 21 februari 2014 ‘tot wijziging van het Vlaams Personeelsstatuut van 13 januari 2006, wat betreft het modern hr-beleid op korte termijn en andere bepalingen’. Artikel 9, 1°, ervan wijzigt artikel V 12, § 2, van het Vlaams Personeelsstatuut. Op het ogenblik dat dit advies wordt verstrekt werd het besluit nog niet in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd.

⁴ Raad van State, *Beginnelsen van de wetgevingstechniek, Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten*, 2008, formule F 4-2-10-4.

“Art. 8. In deel VII van hetzelfde besluit, laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 21 februari 2014⁵, worden de artikelen VII 171 tot VII 175 ingevoegd, luidende:

[volgt: opsomming van de ontworpen artikelen VII 171 tot VII 175 van het Vlaams Personeelsstatuut].”

8.2. Het ontworpen artikel VII 172, eerste lid (artikel 9 van het ontwerp), dient te worden aangepast als volgt:

“Art. VII 172. Het van de Nationale Plantentuin van België overgehevelde personeelslid dat na de inschaling een lagere totale verloning ontvangt dan de totale verloning dat het bij de Nationale Plantentuin van België in december 2013 ontving, ontvangt een maandelijks supplement dat gelijk is aan het verschil.”

8.3. Het ontworpen artikel VII 173 (artikel 10 van het ontwerp) herformulere men als volgt:

“Art. VII 173. In afwijking van artikel VII 30 geniet het van de Nationale Plantentuin van België overgehevelde personeelslid per uur prestatie De lijnmanager kan beslissen om deze zaterdagtoelage ...”.

8.4.1. Het ontworpen artikel VII 174, § 1 (artikel 11 van het ontwerp), herformulere men als volgt:

“Art. VII 174, §1. Het van de Nationale Plantentuin van België overgehevelde personeelslid dat de toelage voor leidinggevenden genoot zoals ... blijft deze verder genieten.”

8.4.2. In het ontworpen artikel VII 174, § 2, van het Vlaams Personeelsstatuut vervange men het woord “overdracht” door het woord “overheveling”.

8.5. De zin die voorafgaat aan de tabel in het ontworpen artikel VII 174, § 1 (artikel 11 van het ontwerp), herformulere men als volgt:

“Art. VII 175, § 1. In afwijking van bijlage 11 verkrijgt het van de Nationale Plantentuin van België overgehevelde personeelslid dat op 1 januari 2014 minstens 50 jaar is, dat aan het maximum betaald wordt van de Vlaamse salarisschaal vermeld in de eerste kolom van onderstaande tabel en dat geen loopbaanstap in de functionele loopbaan meer kan zetten voor de leeftijd van 55 jaar, van dit besluit”.

Artikelen 13 en 14

9. Het tweede lid van artikel 13 en van artikel 14 van het ontwerp wordt beter geschrapt. Het verdient immers aanbeveling om artikel 18, tweede lid, van het ontwerp aan te vullen met de volgende zin:

⁵ Het betreft het besluit van de Vlaamse Regering van 21 februari 2014 ‘tot wijziging van het Vlaams Personeelsstatuut van 13 januari 2006, wat betreft het modern hr-beleid op korte termijn en andere bepalingen’ waarvan de artikelen 60 tot 70 wijzigingen aanbrengen in deel VII van het Vlaams Personeelsstatuut.

“Zij zijn niet van toepassing op tuchtprocedures die opgestart zijn vóór de datum van inwerkingtreding van deze artikelen.”

Vervolgens dient op het einde van artikel 14, eerste lid, het dubbele punt (":") te worden vervangen door een punt.

10. Uit de toelichting bij artikel 13 (ontworpen artikel VIII 20 van het Vlaams Personeelsstatuut) blijkt dat de wijzigingen die met de artikelen 13 en 14 van het ontwerp worden beoogd, gebeuren “naar analogie met een recente wijziging van het federale ambtenarenstatuut”.

De vraag rijst waarom de stellers van het ontwerp het nodig achten om naar die (gebeurlijke) wijziging van het federale ambtenarenstatuut te verwijzen. Immers, artikel 81, § 3, eerste lid, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 ‘houdende het statuut van het rijkspersoneel’ bepaalt nog steeds dat de strafvordering de tuchtprocedure en -uitspraak schorst. Daarover om toelichting gevraagd, verklaarde de gemachtigde het volgende:

“De wijziging van het federaal ambtenarenstatuut op dit vlak is inderdaad nog niet effectief doorgevoerd maar deze analoge wijziging zou in voorbereiding zijn.”

Die verwijzing is evenwel niet nodig. Immers het APKB⁶ van 22 december 2000 bevat geen normatieve verplichting tot schorsing van de tuchtprocedure zodat dergelijke verplichting tot schorsing van de tuchtprocedure en -uitspraak door het APKB van 22 december 2000 niet als een “*algemeen beginsel*” wordt beschouwd⁷ dat van rechtswege van toepassing is op het personeel bedoeld in artikel 87, § 4, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.⁸ Bijgevolg kunnen de stellers van het ontwerp geldig beslissen om de in het Vlaams Personeelsstatuut opgenomen normatieve verplichting tot schorsing van de tuchtprocedure, op te heffen.

De verwijzing in de toelichting naar een eventuele (toekomstige) wijziging van het federale ambtenarenstatuut op dat vlak dient in ieder geval te worden geschrapt nu deze nog niet is doorgevoerd.

Artikel 16

11. De inleidende zin van artikel 16 van het ontwerp schrijve men als volgt:

⁶ Het koninklijk besluit van 22 december 2000 ‘tot bepaling van de algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van de rijksambtenaren die van toepassing zijn op het personeel van de diensten van de Gemeenschaps- en Gewestregeringen en van de Colleges van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en van de Franse Gemeenschapscommissie, alsook op de publiekrechtelijke rechtspersonen die ervan afhangen’.

⁷ In tegenstelling tot het APKB van 26 september 1994 dat in zijn artikel 33, § 3 nog bepaalde dat “De strafvordering (...) de tuchtprocedure en de tuchtspraak [schorst].”

⁸ Zie onder meer, I. OPDEBEEK en A. COOLSAET, 4. *Ambtenarenrecht*, II. *Rechtspositieregeling*, 1. *Algemene beginselen van ambtenarentucht*, in “Administratieve rechtsbibliotheek”, Brugge, Die Keure, 2011, 56, nr. 103.

“Art. 16. In deel X van hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 21 februari 2014⁹, wordt ...:”.

12. Het ontworpen artikel X 90 van het Vlaams Personeelsstatuut herformuleer men als volgt:

“Art. X 90. De procedure tot medische ongeschiktheidsverklaring die voor een van de Nationale Plantentuin van België overgehevelde ambtenaar is opgestart bij de federale medische dienst bevoegd voor de definitieve ongeschiktheidsverklaring, wordt na de overheveling voortgezet.”

Artikel 17

13. Het Vlaams Personeelsstatuut is laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 14 maart 2014 ‘tot wijziging van het Vlaams Personeelsstatuut van 13 januari 2006, wat betreft de aanpassing van de rechtsbescherming van de klokkenluiders’. Op de datum dat dit advies wordt verstrekt, was het voormelde besluit nog niet in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt.

De inleidende zin van artikel 17 dient dienovereenkomstig te worden aangepast.

Artikel 18

14. Artikel 18 van het ontwerp strekt ertoe aan het te nemen besluit uitwerking te verlenen met ingang van 1 januari 2014, met uitzondering van de artikelen 13 en 14 waarvan de inwerkingtreding plaatsvindt op de dag van de bekendmaking van het besluit in het Belgisch Staatsblad.

14.1. De artikelen 1 en 2 zouden derhalve uitwerking krijgen met ingang van 1 januari 2014.

Het is bekend dat het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten slechts onder bepaalde voorwaarden toelaatbaar is, namelijk ingeval voor de retroactiviteit een wettelijke grondslag bestaat, de retroactiviteit betrekking heeft op een regeling die, met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel, voordelen toekent of in zoverre de retroactiviteit noodzakelijk is voor de continuïteit of de goede werking van het bestuur en erdoor, in beginsel, geen verkregen situaties worden aangetast.

De gemachtigde verschafte de volgende verantwoording voor deze retroactiviteit:

“Art. 1 : Aangezien de wijziging van artikel V10 Vlaams Personeelsstatuut een onbillijkheid opheft (nl. de ongelijkheid die bestaat bij mobiliteit wegwerken tussen enerzijds het topkader (N-functies en algemeen directeur) en anderzijds de rest van de

⁹ Het betreft het besluit van de Vlaamse Regering van 21 februari 2014 ‘tot wijziging van het Vlaams Personeelsstatuut van 13 januari 2006, wat betreft het modern hr-beleid op korte termijn en andere bepalingen’ waarvan artikel 71 wijzigingen aanbrengt in deel X van het Vlaams Personeelsstatuut.

functies binnen de DVO waar n.a.v. de horizontale mobiliteit wel van hoedanigheid kan gewisseld worden) dient deze maatregel zo snel mogelijk in werking te treden. Bij de principiële goedkeuring van het ontwerpbesluit op 10 januari 2014 werd beslist de nieuwe regeling te laten gelden voor procedures gestart na 1 januari 2014.

Art. 2 : het betreft een maatregel met fiscaal- en sociaalrechtelijke gevolgen. Vandaar dat het aangewezen is deze wijziging bij het begin van een kalenderjaar te laten in werking treden. Ook hier de verwijzing naar de principiële goedkeuring van 10 januari 2014.”

Met deze verantwoording kan worden ingestemd.

14.2. Uit artikel 18 blijkt voorts dat de artikelen 13 en 14 van het te nemen besluit in werking zullen treden op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

De gemachtigde lichtte deze afwijking op de normale inwerkingtredingstermijn van tien dagen na bekendmaking in het Belgisch Staatsblad als volgt toe:

“Art. 13 en 14 : Omdat de wijzigende bepalingen niet van toepassing zijn op lopende tuchtzaken is het aangewezen een eensluidende datum van inwerkingtreding van deze bepalingen te hebben. De normale inwerkingtredingsdatum van 10 dagen na publicatie in het BS kan desgevallend voor interpretatie vatbaar zijn.”

De gemeenrechtelijke inwerkingtredingstermijn van tien dagen na de bekendmaking van het te nemen besluit in het Belgisch Staatsblad is niet voor interpretatie vatbaar. Uit de verantwoording van de gemachtigde kan bijgevolg niet worden opgemaakt welke de dwingende redenen zijn die ertoe nopen af te wijken van de minimumtermijn van tien dagen die normaal geboden wordt aan de belanghebbenden om van de regeling kennis te nemen en zich op de toepassing ervan voor te bereiden.

14.3. Uit artikel 18 van het ontwerp blijkt ten slotte nog dat alle overige artikelen van het te nemen besluit uitwerking zullen hebben met ingang van 1 januari 2014.

De gemachtigde verschafte de volgende verantwoording voor deze retroactiviteit:

“Gelet op het decreet van 6 december 2013 houdende de oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Plantentuin Meise waarbij op 1 januari 2014 voornoemd agentschap opgericht werd enerzijds en anderzijds het besluit van de Vlaamse Regering van 20 december 2013 houdende uitvoering van voornoemd decreet waarbij het agentschap Plantentuin met ingang van 1 januari 2014 onder de bevoegdheid van de minister-president van de Vlaamse Regering en de Vlaamse minister bevoegd voor het wetenschapsbeleid wordt geplaatst en gelet op het KB van 21 december 2013 tot regeling van de eigendomsoverdracht van de Nationale Plantentuin van België te Meise van de Staat naar de Vlaamse Gemeenschap waarbij met ingang van 1 januari 2014 de eigendomsoverdracht gebeurde van de Nationale Plantentuin van België van de Staat naar de Vlaamse Gemeenschap en het KB van 26 december 2013 tot vaststelling van de wijze waarop de personeelsleden van de Nationale Plantentuin van België overgaan naar de gemeenschappen welk in werking treedt op 1 januari 2014, is het evident dat de voorliggende wijzigende bepalingen van het Vlaams Personeelsstatuut die de personeelsoverdracht statutair regelen eveneens op 1 januari 2014 in werking treden. Deze datum is nodig om de continuïteit van de openbare dienst te waarborgen. Het is derhalve noodzakelijk dat de werking van het agentschap Plantentuin Meise, als rechtsopvolger van de Nationale Plantentuin van België op 1 januari 2014 gegarandeerd

wordt. De nominatieve overdracht van de personeelsleden gebeurde immers eveneens op 1 januari 2014 (het KB dat deze nominatieve overdracht regelt is nog in voorbereiding).”

Onder voorbehoud van het bestaan van feitelijke gegevens die de Raad van State niet bekend zijn of waaromtrent hij onvoldoende inzicht heeft, lijkt deze verantwoording binnen de hiervoor vermelde voorwaarden te kunnen worden ingepast.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Annemie GOOSSENS

Jo BAERT